

1. In onze natuur komen **steeds meer vreemde dieren en planten** (“exoten”) voor die hier gekomen zijn door menselijke toedoen. En naar verwachting zullen er dat nog meer worden. Onder meer door een toenemende internationale handel en verre verplaatsingen. Wetenschappers wijzen er al langer op dat hierin een bedreiging schuilt voor de lokale biodiversiteit van planten en dieren en dat **ingrijpen nodig** kan zijn om de negatieve gevolgen te beperken.
2. Niet alle vreemde soorten moeten noodzakelijkerwijze bestreden worden. Dat is niet alleen niet nodig, maar ook niet mogelijk. We moeten pragmatisch optreden en in het bijzonder die **soorten aanpakken die echt een probleem vormen**: de zgn. invasieve soorten. Dat zijn soorten die zich snel verspreiden en waarvan de verspreiding ten koste gaat van inheemse soorten. Vaak brengen zij ook economische schade of andere vormen van hinder mee (bv. muskusratten). Maar ook mogelijke probleemsoorten (risicosoorten) verdienen onze aandacht.
3. De aanpak van probleemsoorten is slechts zinvol als het op **populatie niveau** gebeurt. In één gebied maatregelen nemen zet meestal niet veel zoden aan de dijk. Inspanningen zullen in veel gevallen ook lang moeten volgehouden worden. Er moet met andere woorden minstens op Vlaams, en bij voorkeur zelfs op Europees niveau opgetreden worden.
4. De **overheid moet het wettelijk kader opstellen** voor maatregelen en acties. De aanpak van probleemsoorten is volgens Natuurpunt onderdeel van een ruimer soortgericht beleid. Vandaag is het soortgericht beleid en de regelgeving sterk versnipperd, weinig samenhangend en houdt geen rekening met de nieuwe problematiek van probleemsoorten.
5. Om effectief te zijn moet een **meersporenbeleid** gevoerd worden. Preventie komt zoals steeds op de eerste plaats. Er moet zoveel mogelijk vermeden worden dat risicosoorten al dan niet opzettelijk in de vrije natuur terecht komen. Ons land moet op Europees niveau pleiten voor een betere en controleerbare regeling met betrekking tot de invoer en doorvoer van uitheemse soorten.
6. Maar zelfs met een strikt invoer- en uitzetverbod zullen nog veel onvermijdelijke uitzettingen gebeuren. Om mogelijke problemen in een vroeg stadium op te sporen en snel maatregelen te kunnen treffen is studie en **monitoring** nodig. Een overheidsdienst moet hiervoor ingeschakeld worden.
7. Als het kwaad geschied is en bestrijding onvermijdelijk, is de **keuze van de middelen en instrumenten een punt van bekommernis**. Het doel heiligt niet alle middelen. Er moet in elk geval rekening gehouden worden met dierenwelzijn, en met mogelijke schadelijke neveneffecten (bijv. op andere soorten). Welke middelen kunnen ingezet worden zal sterk afhangen van soort tot soort en van situatie tot situatie.
8. **Natuurpunt wil als natuurvereniging haar bijdrage leveren** voor oplossingen. We zie voor ons vooral een rol weggelegd op het vlak van sensibilisatie en monitoring. Onze vrijwilligers zijn vaak goed geplaatst om snel (lokale) problemen te signaleren. Met betrekking tot bestrijding zijn onze mogelijkheden eerder beperkt. Wij kunnen

maar optreden in onze reservaten en dat binnen het kader dat de overheid hiervoor heeft uitgetekend.